

τῷ καταχωρισθέντι ἐν τοῖς Χάρταις τῆς Ἀττικῆς (Karten v. Attika, Heft. I, σελ. 66-67). Οὐδόλως ἀπίθανον μάλιστα (καὶ ἄς σημειώσω τὸ πρᾶγμα ἐν ταῦθα, ἀφοῦ ἐν τῇ ἐκθέσει μου οὐκ οἶδ' ὅπως δὲν τὸ ἐσημείωσα) ὁ ἐκ πώρου σπόνδυλος, ὁ εὐρεθεὶς κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Θεάτρου κατὰ τὴν θέσιν Εἰ καὶ μὴ κατὰ χώραν κείμενος, ὡς ἔκτοτε ἐδήλωσα (Πρακτικὰ τοῦ ἔτους 1880 σελ. 55, σημ.), σπόνδυλος, ὃν καὶ ὁ κ. Δραγάτσης εἶδεν (Παρνασ. 1880 σελ. 576) καὶ ὁ ἀρχιτέκτων Borrmann (K. v. At. σελ. 66) δύναται δὲ πᾶς τις καὶ νῦν ἔτι νὰ ἴδῃ κατὰ τὸ πλεῖστον σωζόμενον, οὐδόλως, λέγω, ἀπίθανον ὁ σπόνδυλος οὗτος νὰ ἦναι λειψανόν τινος τῶν στρογγύλων κλιόνων τοῦ Ὑποσηκίου. Ἡ διάμετρος αὐτοῦ καὶ νῦν πάλιν παρ' ἐμοῦ μετρηθεῖσα εὐρέθη ἴση περίπου (0,48 Γ. Μ.) τῇ τοῦ κύκλου. Καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα.

Κατὰ πόσον δὲ τὰ δημοσιευθέντα τοῦ ἀναβαθμοῦ γράμματα δύναται νὰ συμβάλλωσιν εἰς ἀναίρεσιν μὲν τῆς ἐμῆς (1), ὑποστήριξιν δὲ τῆς τοῦ κ. Δραγάτσης περὶ τῶν χρόνων τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Θεάτρου γνώμης, ἣν διὰ μακρῶν ἐπραγματεύθη ἐν τῷ Παρνασσῷ (1882 σελ. 257 κ. ἐξ.), φαίνεται δὲ ὑποδηλῶν καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (σελ. 196 στίχ. 33 κ. ἐξ.), ἃν καλῶς ἐννοῶ τὰ ἐκεῖ λεγόμενα, ἃς κρίνωσιν οἱ ἔχοντες καιρὸν καὶ θέλοντες νὰ ἐξετάσωσι τὸ ζήτημα. Βέβαιον εἶναι μόνον κατὰ τὴν γνώμην μου ὅτι ἂν ὄντως ἀπεδείχθη, ὡς ὁ κ. Δραγάτσης λέγει, ὅτι ἡ ἀναγράφουσα ἐράνουσ εἰς κατασκευὴν Θεάτρου ἐπιγραφὴ (Ἄθην. Τόμ. Α', σελ. 11) ἀναφέρεται εἰς ἀπλῆν αὐτοῦ ἐπισκευήν, αὕτη οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ σχέσιν πρὸς τὴν ἐπισκευήν, ἣν καὶ τὰ τοῦ προτελευταίου ἀναβαθμοῦ γράμματα ὑποδηλοῦσι κατὰ τὸν κ. Δραγάτσην, διότι ταῦτα μὲν δὲν δύναται νὰ ὦσιν ἀρχαιότερα τῶν χρόνων τῶν πρώτων Ῥωμαίων Ἀυτοκρατόρων, ἣ δὲ ἐπιγραφὴ ἐκείνη καὶ λόγῳ τοῦ σχήματος τῶν

γραμμάτων καὶ λόγῳ τῶν ἐν αὐτῇ ὀνομάτων τάσσεται εἰς τοὺς χρόνους τοὺς μεταξὺ τοῦ 210^{ου} καὶ τοῦ 160^{ου} ἔτους π. Χ. (Hirschfeld Die Peiraiusstadt σελ. 22 καὶ ἐξ.).

Ἐν Ἐλευσίῃ, τῇ 24^ῃ Μαρτίου 1885.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΠΥΛΩΡΩΝ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ μακαρίτης Π. Σταματάκης πρὸ μηνῶν τριῶν τοῦ θανάτου του ἔδωκέ μοι ἀντίγραφον μεγαλογράμματον τῆς ἐξῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ λίθου ἐξαχθέντος ἐκ τῆς τότε καταστραφείσης δεξιαμενῆς, τῆς ὀπίσω τῶν Προπυλαίων. Τὸν λίθον ἐγὼ δὲν εἶδα. Τὸ ἀντίγραφον παρῆγε σχῆμα γραμμάτων τὸ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων.

. . . : . . .
 πυλωρο . .
 τὸ ἐνδέκατ(ον)
 Πρωτογένης . . .
 Ἄζημιεύς ἄμ(εμπτο) .
 5 Ἐπὶ ἄρχοντος Χρυσ(ι-
 π)που πυλωροί
 Ἄλεξις Ἀφροδεισί(ο)
 Σκαμβωνίδης·
 Εἰσιδώρος Σωσικ(ρά-
 10 τος Ἐρχιεύς
 ἄμ(εμπτο).

Ἄλλοτε ἄς γίνῃ καὶ πανομοιότυπος ἔκδοσις τοῦ λίθου. Ὁ ἄρχων Χρύσιππος νῦν πρῶτον ἀναφαίνεται. Θὰ εἶναι ὑποθέτω τῶν μ. Χρ. Ῥωμ. χρόνων. Πρὸβλ. τοὺς ὁμοίους λίθους τοὺς ἐκδοθέντας ἐν CIA, III, 1284-1294, ἐν οἷς ὁμοίως δὲν εὐρέθη τὸ ἐπιαινετικὸν ἐπίθετον ἄμ(εμπτο).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

(Ἐξεδόθη τῇ 20^ῃ Μαΐου 1885).

(1) Παράβ. Πρακτικὰ 1880 σελ. 60-61. Ἄν οὕτως δι' ἐράνων, εἰμὴ καὶ ὀλοκληρίαν, κατὰ τὸ πλεῖστον ὁμοίως οἰκοδομήθη τὸ Θεᾶτρον, οὐδόλως παράδοξον νὰ ἤρξατο μὲν κτιζόμενον κατὰ τοὺς τῆς γνωστῆς

ἐπιγραφῆς (Ἄθην. Τόμ. Α', σελ. 11) χρόνους, νὰ συνετελέσθη δὲ καὶ διεσκευάσθη καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη μολὶς περὶ τοὺς χρόνους, καθ' οὓς τὰ γράμματα τοῦ ἀναβαθμοῦ ἐγαράγησαν.